

Mláзовický zpravodaj

Z obsahu vydání:

- seminář o odpadech
- střípky z městečka
- cvičení hasičů
- lampiónový průvod

Číslo 10

Říjen 2011

Ročník 15

MLÁZOVICE OPĚT PŘIVÍTALY NOVÉ OBČÁNKY

V sobotu 15. října 2011 přivítalo městečko pět nových občánek. Kromě pozvaných rodin se slavnostního ceremoniálu zúčastnila i řada příbuzných a hostů.

Vyzdobená zasedací síň Obecního úřadu v Mláзовicích byla svědkem slavnostního vítání občánek. Pozvání přijali rodiče Kryštofa Hrádka, Šarloty Kaisové, Adama Bičistě, Anety Šamkové a Veroniky Touškové. Vzácnou atmosféru vytvořili také mnozí příbuzní a hosté, kteří si nenechali ujít příležitost vidět uvítání na vlastní oči.

Všechna miminka byla obdivuhodně hodná a trpělivá, nenaplnily se původ-

ní obavy některých rodičů, že se děti o slovo přihlásí hlasitým pláčem. Tentokrát opět nové občánky vítal místostarosta městečka pan Aleš Kodydek, za přítomnosti starosty, Ivy Kubičkové a fotografky Blanky Johnové. O kulturní část se svým vynikajícím vystoupením starala Renáta Kubičková, Veronika Huťová, Kristýnka Frošová a Gabča Čerovská.

Jak se již stalo pevnou tradicí, rodiny si odnesly kytičku, dárek a knížku, do které si mohou zapisovat důležité pokroky v životě svých ratolestí. Později ještě obdrží fotografie z průběhu vítání a malou fotoknihu.

Letos patřil Obecní úřad nejmen-

ším již podruhé. Velice příjemná atmosféra potěšila rodiče a vehnala slzičky do očí nejdnešné babičky. Pro městečko je tato událost jednou z nejvýznamnějších.

MĚSTEČKO MÁ PO 33 LETECH NOVÝ TRAKTOR

Mláзовické služby zakoupily nového kvalitního pomocníka pro komunální služby, který nahradil vysloužilý ZETOR 6911. Jedná se o významnou událost, která si zaslouží slavnostní přípitek.

ZETOR PROXIMA PLUS 100. Od poloviny října nový traktor, který bude provádět řadu služeb v Mláзовicích i blízkém okolí. Dceřiná společnost městečka, Mláзовické služby, s.r.o., pořídila tento traktor jako náhradu za starý, který zde sloužil téměř 33 let a byl již značně morálně i technicky zastaralý.

O nákupu, leasingu či výměně za jiný typ uvažovali zastupitelé minimálně deset let. Vzhledem k omezeným finančním možnostem však dříve vítězila varianta neustálého opravování. Čím dál čas-

tější opravy, drahý provoz, technická omezení, špatné podmínky obsluhy a nemožnost využití nových zařízení – to byly hlavní argumenty pro radikální krok.

Nový traktor byl pořízen velmi výhodně. Do jeho ceny se promítlo několik výrazných slev. Navíc se na jeho nákup podařilo zajistit finanční prostředky zcela mimo rozpočet obce, která se tudíž nemusela kvůli výrazné investici nijak uskromnit ani zadlužit. Městečko také prodalo za více než 80 tisíc původní stroj. Nyní pro něj budou požadované úkony zajišťovat Mláзовické služby, s.r.o.

Po dlouhém zvažování byl vybrán tradiční český výrobek ZETOR, model Proxima Plus 100. Jedná se o kvalitní, jednoduchý traktor se slušným výkonem a nadstandardním vybavením. Kromě uni-

verzálnosti, umožňující připojení jakéhokoliv nářadí, disponuje zvýšeným výkonem hydrauliky, pohonem všech kol, možností integrace předního vývodového hřídele a řadou dalších funkcí. Samozřejmě také komfortním prostředím pro obsluhu.

Kromě tradičních činností, jako je doprava materiálu, provoz technických služeb, mulčování či odklizení sněhu, je plánováno také pořízení kontejnerové nástavby pro obsluhu sběrného dvora, štěpkovače bioodpadu nebo příkopového ramene. Městečko má nyní k dispozici zařízení, které je schopno efektivně zvládnout uvedené úkoly i mnohé další. A to vše s výrazně nižšími náklady než dopsud.

POKRAČOVÁNÍ SERIÁLU LEGIONÁŘI Z MLÁZOVIC - 5. DÍL

Před dvěma lety vycházel v Mlážovickém zpravodaji seriál o legionářích z 1. světové války, kteří se narodili nebo žili v Mlážovicích. Toto vyprávění vzbudilo velký ohlas u našich čtenářů. Jeho autor, pan Ivo John, obdržel další velmi zajímavé materiály k tomuto tématu, proto se rozhodl napsat jeho pokračování, které Vám přinášíme. Pokračování z minulého čísla:

To s radostí učinil a úředník pravil: „Zítřka při vizitě poproste pana lékaře, aby vám tuto žádost podepsal i on a již vám nic nebude stát v cestě, abyste byl přeložen blíže k domovu a na lepší ovzduší. Hned ráno po příchodu byl MUDr. Radečnický požádán, jestli by mu nepotvrdil v kanceláři žádost o přeložení. Ten na něho pohlédl a pravil: „Jen od nás tak nepospíchejte. Já si vás zde podržím do roku šestnáctého. Přeci o vás vím, co vám bylo i jaké jste přestál těžké nemoce a přiznám se, že velice jsem o vás pochyboval.“ Po chvíli se ještě jednou na Ladislava zahleděl a pravil: „Tu žádost vám samozřejmě podepíšu“, ale bylo na něm vidět, že to udělá s nechutí.

V tuto chvíli započala nová etapa starostí se zajištěním potřebných dokumentů k převedení do nemocnice v Hradci Králové. Záhy po obědě se předpisově ustrojil a vydal se do kanceláře, kde před kasárnami čekalo kolem deseti podobných žadatelů o vyřízení stejných žádostí. Vedoucí poddůstojník, který měl veškeré listiny u sebe, dal pokyn ke dvojstupu a pochodovat do města Ostravy. Dostí rychle prošli částí Vítkovic, kde k procházejícím zazníval velký hřmot parních kladiv a z komínů neustále chrlila silná mračna dýmu, až se nad městem rozprostírala hustá mlha. Tam nasedli na tramvaj, dojeli do Moravské Ostravy a konečně dorazili na místo, kde se usadili v místnosti určené k lékařské prohlídce. Průvodce po domluvě s lékařem sdělil, že koho přečte, ten vejde do ambulance. Jako první zaznělo jméno Ladislava Johna, který předstoupil před vojenského lékaře, který si předčítal z listin rozložených před sebou. Vzněl tradiční dotaz: „Co vám ještě schází?“ a odpověď byla: „Stále mě pobolívá žaludek a nesmím ještě všechno jíst.“

Po několika minutách se Ladislav ocitnul na ulici. S dalšími druhy spěchal na vojenský úřad, kde jim vyhotovili průvodní listiny a dokumenty pro dráhu. Tady se zdržel více než dvě hodiny. Jelikož tam zůstal sám, vydal se elektrickou dráhou na konečnou do Vítkovic a odtud pěšky do Zábřehu. Cesta mu trvala přes hodinu.

Druhý den ráno nastalo loučení s personálem a pacienty. Dále nečekal,

pronesl několik slov na rozloučenou a rychle ve smutku odešel, aby postoupil cestu směrem na Ostravu. Průjezdem Vítkovicemi při cestě shlédl velké množství železných výrobků pro vojenské účely a velké haldy černého uhlí. Dojel na konec elektrické dráhy. Opodál je již železniční stanice Bohumín. Tam vešel do jednoho vagónu a našel si volné místo. Po chvíli se vlak dal do pohybu. Pohledem z okna byl zděšen, co spatřil, nelze ani vypsat. Krajina široko daleko byla zatopena vodou, veškerá pole a louky. Jeden z vojáků ve voze pravil, co ta Odra již zatopila země a nadělala škody. Deště ani dlouho netrvají a tolik vody se hned objevilo. Z tohoto pohledu je jisté, že to co z vlaku viděli, se dá nazvat živelnou pohromou. Z polí následkem dešťů nebylo závčas sklizeno, a tím velká část úrody zde zůstala. Byla to těžká chvíle pro hospodáře. Ona totiž většina z nich uvízla ve válečné vřavě, což bylo také hlavní příčinou, proč obilí nebylo závčas sklizeno.

Vlak již během této doby několikrát ve stanicích zastavil, aby pak dále ujížděl přes město Hranice k Lipníku a Přerovu. Ve vlaku se Ladislav sešel se známým četařem z Jičína jménem Šorm, který Ladislava na cvičišti Četovka učil vojenskému umění.

Zanedlouho opět vyjeli z nádraží směrem k Olomouci. Projížděli krajinou, která je nejúrodnější částí Moravy, zvanou Haná. I zde byly vidět na polích mandele obilí, úroda byla poškozena a vystavena zkáze. Celé jaro nepršelo a nyní, když se mělo sklízet, bylo stále deštivo.

Ve vlaku cestují většinou vojáci, z nichž jedni vystupují a další nastupují. V Olomouci na nádraží panuje velký zmatek a mezitím ještě plnou parou projíždí vojenský vlak k Ostravě. Opět míjejí několik malých stanic, vlak zastavuje v České Třebové a zakrátko pokračuje romantickou a hornatou krajinou podél „Tiché Orlice“ do Ústí nad Orlicí, přes Brandýs n./O. a Choceň do Pardubic.

Zde Ladislav vystoupil a vešel na

perón. Při pochůzce nádražím jej zastavil vysoký důstojník a tázal se ho, kam cestujete. Odpověděl, že do nemocnice v Hradci Králové. Důstojník pravil: „Vidím na Vás, že jste dost pohublý a špatně chodíte, a proto je možné, že budete přijat do noclehárny poblíž nádraží, abyste si po cestě odpočinul.“ Zde na několik hodin ulehl a už zase spěchal na nádraží, neboť měl přijetí vlak do Hradce.

Bez velké zastávky projel jeho vlak Rosicemi, kde se nalézá velký cukrovar a rafinerie. Z okna dále pohlížel na malebnou a úrodnou labskou nížinu a čedičový vrch opoiveného hradu Kunětická Hora, což bylo někdejší sídlo českého pána Diviše Bořka z Miletína. Za chvíli Ladislav vystupoval z vlaku a byl v cíli své cesty, jelikož se právě nacházel v krajském městě v Hradci Králové.

Jen se ocitnul na nádraží, byla tady opět prohlídka průvodních dokumentů, kterou vykonával šikovatel mající službu. Ten vzápětí odešel k telefonu a objednal povozy pro všechny, kteří měli být dopraveni do nemocnice. Povozy projížděly královéhradeckými ulicemi, kde po chodníku procházeli maďarští vojáci. Ty sem dala rakouská vláda z Uher přeložit do všech větších českých měst za účelem potlačení demonstrací, které musela očekávat vzhledem k nedostatku potravin. Byl to velice nepříznivý rok pro rolníky,

Text velmi vzácného pohledu C. a K. 18. pěšího pluku nabádá své vojáky vždy vpřed. Obdržela ho Antonie Vondroušová ze Dvora Králové nad Labem od svého bratra Josefa, který u tohoto pluku sloužil.

jelikož se neurodilo a začátkem války bylo mnoho obilí vyvezeno do Německa. Z toho bylo možné poznat, že se v brzké době projeví nedostatek potravin pro naše občany.

Konečně povozy stanuly u vrat nemocnice, kde všichni vystoupili a vešli do chodby. Zde se jich ujal průvodce a zavedl je na oddělení. Nemocnice, kam byli dopraveni, byla kasárna 18. pěšího

pluku, jenž byl před několika týdny přeložen do České Lípy. Po seznámení se sousedem, se dal Ladislav do hovoru. Tázal se, jestli jsou zde dobří doktoři a jak často posílají pacienty do Hořic, kam chtěl být přeložen. Soused, velmi mladý muž, který byl před několika dny přivezen kvůli zranění ruky z italské fronty, pravil, že zvláště dobrý je zde Dr. Vrabec. A že do Hořic se pacienti posílají dosti často, ale musí být prý více žadatelů.

Z Hradce odcházeli nemocní nejbližší svému bydlišti, nejen do Hořic, ale také do Smidar, Nového Bydžova, Chlumce, Opočna, Jaroměře a Rychnova nad Kněžnou. V této době se však již pacienti do Hořic neposílali. Příčina nebyla známá a též ne do Jaroměře, kde se vyskytla nakažlivá nemoc. Čas rychle plynul a Ladislav se zde nacházel již druhý týden. Stejně jako jiné dny sledoval dění v nemocnici a při pohledu dolů z okna spatřil plný dvůr přicházejících nových odvedenců. Byli to většinou starší muži, což napovídaly povětšinou šedivé vlasy. Hlavy měly skloněné, jakoby se zamýšleli nad svým osudem, který na ně tak smutně dolehl.

Po čtrnácti dnech pobytu Ladislava Johna v hradecké nemocnici, byla u něho provedena Dr. Vrabcem pravidelná lékařská prohlídka a po vyšetření byl ještě s několika dalšími odveden z nemocnice ke svému pluku. Všichni odešli do Vodičkových kasáren, kde měli obdržet průvodní listiny. S Ladislavem šel ke stejnému útvaru společník jménem Ptáček od Třebechovic, jehož pluk byl nyní posádkou v Uhrách v Soproni.

Po obdržení průvodních listin zamířili na nádraží, aby se dozvěděli hodinu, kdy jim pojede vlak do Vídně. Bylo jim řečeno, že kolem deváté, a proto zamířili do místního hostince, kde setrvali do osmé hodiny. Pak odešli na nádraží, aby zde čekali na příjezd vlaku od Staré Paky a zanedlouho nasedli a odjeli do Pardubic. Teprve ve vlaku si začal Ladislav uvědomovat, jakou provedl nepředstavitelnou hloupost, když se nechal od Dr. Radečného dobrovolně přeložit ze Zábřehu do Hradce, odkud ne úplně zdravý byl po čtrnácti dnech pobytu poslán ke svému pluku do Maďarska. Toto by se mu na Moravě určitě nestalo, protože jeho ošetřující lékař počítal s tím, že u něho zůstane do úplného vyléčení až do roku 1916. Na lamentování bylo pozdě, protože již seděl opět ve vlaku a ujížděl přes Chrudim, Hlinsko, Německý Brod, Jihlavu a Znojmo do Dolních Rakous směrem k Vídni.

Při přejezdu mostu nad Dunajem bylo pěkně vidět na projíždějící parníky, které rychle ujížděly po veliké řece. Vlak

vjel na Severní nádraží. Vstoupili do čekárny, aby zjistili odjezd vlaku do Maďarska. Elektrickou tramvají museli přejet na druhou stranu Vídně, kde sečkali na příjezd vlaku směrem na Sopron.

Po nedlouhé době odjíždějí a po cestě sledují úrodnou krajinu s vinicemi. Po nějaké době vlak zastavuje ve velkém městě, kde slyší hlásit jméno stanice: „Město Sopron“. S kamarádem se rozhodli odejít ven postranním vchodem, kde uviděli cedulku ke kasárnám, která je dovedla k jejich pluku. Po cestě již poznávali známé, kteří šli do města na vycházku, byli mezi nimi i kluci z Jičína. Prošli branou a opodál stojící vojín jim ukázal, kde je budova pro rekonvalescenty, což byly nevelké dřevěné domky. Mezi nimi se procházeli vojíni ještě s holemi v ruce. V kanceláři byl zaznamenán příchod a provedena lékařská prohlídka, po jejímž skončení obdrželi místo ke spaní od velitele světnice. Druhý den ráno po umytí se všichni chystali na lékařskou prohlídku. Na osmou hodinu byl očekáván lékař, který ihned nastoupil k prohlídce. Tyto lékařské kontroly se odbývaly každý den. Ladislava se, jako nového pacienta, lékař opět vyptával na jeho nemoc, přičemž vedle sedící písař vše zanašoval do knihy. Tentokrát byl Ladislav uznán nemocen na žaludek, napsána mu byla dieta a určeno číslo oddělení, do kterého má být přijat.

Denním režimem byla vycházka a to za účelem trhání kopřiv, které v údolí kolem řeky úžasně rostly. Když se tázali, proč je trhají, byla mu dána odpověď, že jejich vlákno, které se ve stoncích nachází, se zpracovává v továrnách společně s bavlnou. Z ní se pak tkají vojenské látky. Z toho se dalo soudit, že vláda pocítuje velký nedostatek vlny i bavlny a že vlákna z kopřiv slouží jako náhražka.

Zde v Soproni rostl i Kaštan jedlý a v nedalekém okolí bylo mnoho ovocných sadů, kde rostly broskve, meruňky, švestky, jablka a nejvíce víno. Samotné město bylo šedesátitisícové, většinou obydleno Maďary a z části Němci. Rozkládalo se na veliké ploše a bylo obklopeno vysokým pohořím. Ve městě se též nacházelo patero kasáren, jedny pro pěchotu, troje pro dělostřelectvo a poslední pro jízdu – husary. Elektrická tramvaj projížděla mnoha ulicemi, které spojovaly dopravu severní části města s jihem.

Když se pluk, u kterého Ladislav John před nemocí sloužil, stěhoval z Jičína do uherské Soproně v červnu roku 1915, bylo to s velikou nechutí mužstva, neboť prý Maďaři očekávali, že se k nim budou Češi chovat nepřátelsky. Češi si jich však valně nevšimli a raději je ignorovali.

V rekonvalescentě se nacházelo

„Vše pro dítě“ - je napsáno na rubu tohoto pohledu, který byl vydán nákladem Zemské komise pro ochranu dětí a péči o mládež v království českém. Měl sloužit ve prospěch sirotků po padlých vojácích. Byl dílem rakouské propagandy. Ač válka připravila tolik dětí o rodiče, zde dítě pod obrazem staříčkého Františka Josefa s úsměvem a v dobré náladě zdobí celé okolí květinami.

pravidelně šest set až tisíc mužů na zotavenou a za každých čtrnáct dnů pobytu byla lékařská prohlídka, na které lékař vždy uznal spoustu schopných k vojenské službě k pluku do kasáren. Mnohé také uznal za naprosto neschopné - ti byli odesláni do Prešpurku čili Bratislavy k vyšší lékařské prohlídce a stávalo se, že byli vráceni do svých domovů. V mnoha případech šli domů prakticky umřít.

V kasárnách u pluku byl již Ladislav považován za vojína schopného zúčastňovat se cvičení, které vedl šikovatel Cepoušek z Lázní Bělohradu. Cvičení trvalo hodinu, všichni se seřadili do pochodového oddílu, mimo těch, kteří nemohli na nohy po zranění. Poté odešli do jedné vesnice rozložené v úžlabině, kde byl dán rozkaz, aby každý natrhal co nejvíce kopřiv. Po krátkém odpočinku se vydali na zpáteční cestu, kdy si se svými kamarády Špūrem, Bezstarostou a Rejlem z vesnic okolo Borku srdečně povídali.

Nastalo září, období podzimních prací, zejména setí obilovin. Kamarád Jan Hoření Ladislavovi sdělil, že zaslal svému otci domů dopis, aby prostřednictvím hejtmanství v Nové Pace podal žádost do Soproně o dovolenou na setí.

Pokračování příště

HASIČI PROVĚŘILI SVÉ SCHOPNOSTI PŘI OKRSKOVÉM CVIČENÍ

V sobotu 8. října 2011 testovali hasiči celého okrsku dálkovou dopravu vody. V rámci cvičení hasili požár zemědělského objektu ve Svatojanském Újezdě.

Krátce po 17té hodině se rozezvuly sirény v Mlázovicích i okolí. Operační dispečink jičínských hasičů vyhlásil poplach kvůli požáru hospodářského objektu ve Svatojanském Újezdě. Na místo vyrazily dvě jednotky mlázovických hasičů, jedna s cisternou, druhá s vozidlem AVIA A31.

V rychlém sledu přijíždí i další jednotky okrsku – Šarovcova Lhota, Svatojanský Újezd, Choteč a Lužany. Jedná se o celookrskové cvičení, jehož hlavním úkolem je zajistit koordinaci jednotek při dálkové dopravě vody.

Hasiči sestavují na velkou vzdálenost, která je navíc komplikovaná převýšením, vedení proudů „B“, do kterého

postupně integrují čtyři motorové stříkačky. Mlázovická a lužanská cisterna navíc zasahují přímo u požáru. V poměrně krátké době se daří zajistit dodávku vody z nádrže v obci na místo požáru.

Zásahu se zúčastnilo pět sborů s několika desítkami hasičů. Ukázalo se, že dokáží efektivně spolupracovat, i když se samozřejmě objevily drobné nedostatky. Sobotní test prověřil schopnosti jednotlivých sborů a obohatil je o nové zkušenosti, které mohou využít při případném opravdovém požáru.

Občané se dozvěděli novinky v recyklaci odpadů

Městečko Mlázovice uspořádalo ve středu 17. srpna 2011 přednášku o využití odpadů. Jedná se o součást udržitelnosti projektu Revitalizace veřejných prostranství městysu Mlázovice, který byl spolufinancován z ROP NUTS II. Severovýchod.

Projekt Revitalizace veřejných prostranství městysu Mlázovice byl realizován v letech 2008-2010. zahrnoval rozsáhlé změny v centru obce týkající se rekonstrukce téměř 2000m² chodníků (včetně vybudování bezbariérových vstupů), dále výměnu veřejného osvětlení v lokalitě či pořízení nových laviček. Významnou úpravou prošla také zeleň, vysázeny byly desítky stromů, stovky trvalek, růží a dalších rostlin. Akce byla významně financována z Regionálního operačního programu NUTS II. Severovýchod, dotace činila téměř 3 miliony korun. Spoluúčast městysu Mlázovice dosáhla 7,5%.

Nové lavičky, které byly osazeny do prostoru náměstí, byly částečně vyrobeny z recyklovaného plastu (sedáky a opěrky). Proto je součástí uvedeného

projektu také informační kampaň týkající se třídění a následného využití odpadů. Veřejnost byla pozvána ve středu 17. srpna 2011 od 19.00 hodin do zasedací místnosti Obecního úřadu v Mlázovicích, kde proběhl zajímavý seminář.

Starosta městečka seznámil přítomné s možnostmi a výhodami třídění odpadů v obci, provozem sběrného místa i aktuálními problémy v oblasti odpadového hospodářství. Zajímavé byly také informace o připravovaném projektu Sběrného dvora, na jehož financování Mlázovice podaly v letošním roce žádost na Státní fond životního prostředí. Přítomní se dozvěděli novinky v nakládání s odpady, především sběru a recyklaci tvrdých plastů, polystyrenu, baterií a dalších komodit. Poutavou prezentací zpestřil také drobný kvíz, jehož vítězové obdrželi upomínkové předměty městečka.

Účastníci semináře odcházeli s přesnými informacemi, jak pomohly evropské fondy městečku a také s dobrým pocitem, že mohou pro ochranu životního prostředí udělat ještě více.

Investice do vaší budoucnosti
Spolufinancováno Evropskou unií
z Evropského fondu pro regionální rozvoj

Střípky z našeho městečka

- Pracovníci městečka provedli v průběhu října kompletní rekonstrukci elektroinstalace v uvolněném bytě bytového domu Na Ohrádce. Mlázovice tak ušetřili několik desítek tisíc korun oproti realizaci prostřednictvím elektroinstalační firmy. V příštích letech bude takto postupováno i v dalších bytech.

- Těsně před dušičkami byl proveden důkladný úklid hřbitova (zametyeny hroby i chodníčky, shrabáno a odvezeno spadané jehličí z tují), aby dušičkové svátky proběhly v důstojném prostředí.

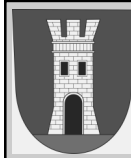
- V polovině října provedli pracovníci odborné firmy složitou opravu lapolu, který odlučuje tuhy z odpadů kuchyně Radnice. Zařízení bylo již delší dobu v havarijním stavu.

- Před dokončením rekonstrukce a dostavby chodníku v Hořické ulici položilo městečko v rozestavěných úsecích nové kabelové rozvody veřejného osvětlení a rozhlasu. Jsou součástí celkové obměny těchto obecních sítí. Výměny se dočkají rovněž sloupky a svítidla osvětlení i reproductory rozhlasu. Díky tomu se nové chodníky nebudou muset později opětovně demontovat. Omlouváme se za částečné přerušení provozu na nezbytně nutnou dobu.

- Městečko uspělo se svojí žádostí a obdrželo od Úřadu práce dotaci na zřízení dvou míst veřejně prospěšných prací. Prozatím jsou místa přidělena do konce února, možné je i další prodloužení. Výpomoc dalších dvou pracovníků je obrovskou pomocí při úklidu veřejných prostranství i údržbě majetku obce. Pracovní místa jsou tentokrát dotovány z Evropského sociálního fondu.

PŘIPRAVUJE SE KÁCENÍ TÚJÍ NA HŘBITOVĚ

Městečko Mlázovice informuje občany, chalupáře i obyvatele sousedních obcí, že v průběhu listopadu 2011 dojde k zahájení kácení přestálých tují na mlázovickém hřbitově, které je součástí plánované revitalizace místního hřbitova. Následovat bude frézování pařezů a v průběhu jara kompletní výsadba nové zeleně. Půjde-li vše podle očekávání, proběhne v příštím roce také rekonstrukce hřbitovní kapličky. V roce 2013 by mělo být vše dokončeno vyčištěním hřbitovní zdi, opravou křížku i parkoviště a provedením dalších drobných úprav. Na hřbitově budou osazeny rovněž nové lavičky. Veškeré práce budou prováděny maximálně citlivě, s ohledem na pietu místa posledního odpočinku.

MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č.10/2011, vydáno 31.10.2011, nákladem 270 ks

Vydává: Městečko Mlázovice

Redakční rada: Tomáš Komárek, Martin Vágenknecht, Blanka Johnová

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz